

והנה דבריו היקרים אינן צריכין חיזוק, ורק אולי יש לי רשות להוסיף עוד גרגיר קטן, אשר בודאי כל מי שמאמין או מעריץ אפילו בשעור משהו, מלכות זו של הכופרים, הוא חמץ כמוהם, והרוצה בקיומה אפי' בחדרי לבו (אף אם אינו מגלה זה לחוץ) או נהנה בלבו מהתהוות של מלכות זו, הרי הוא מודה בעבודה זרה.

ובדאי צריך לדרוש זה ברבים תמיד, שלא ישכחו מזה המוני עם אשר אינם מבינים מעצמם, שלא יתטפשו ח"ו, ולא יהי' נמשכים אחר הרעש של כומרי העבודה זרה זו.

ב) והנה אף אם הי' רוזני מדינה זו קצת מאמינים בתורת משה ובדברי חז"ל, ולא הי' רודפים את עם ד' המחזיקים בתורת אלקינו ית', אפילו הכי הי' כל הרעיון של מדינה זו כפירה גמורה, כי אי אפשר להעלות על הדעת, שיהי' מלכות לישראל אם לא תשוב השכינה הקדושה למקום המקדש, אשר כוננו ידיו ית', וחלילה לבנים להיות ממאסים בכבוד אביהם שבשמים ית', שלא ישו' להם צער אביהם, ויערב להם שלו' בין האומות לקבל מידם מתנה זו של "עצמאות", כמי שאומר לאביו מה לי ולך, אני בניתי לי דירתי ומה יש לי עסק בזה אם אתה הולך בגולה.

זה כתבתי נגד ה"דתיים" שאף אם היו המזרחים הטמאים שומרי תורה, במדה זו אשר הם באמת מהרסי תוה"ק, והיו יושבים בראש כל עניני המדינה זו, אפילו הכי הי' כל ענין המדינה כפירה גמורה, ומי שמתכבד ברעיון זה שיש מדינה עם עצמאות אשר נקראת "מדינת ישראל", זה מגלה בזה מצפוני לבו, אשר הוא שונא לאביו שבשמים, (ועי' בדברי מרן החתם סופר ז"ל בתורת משה פרשת שופטים מה שכתב על האי קרא דהפטרה מה נאוו על ההרים רגלי מבשר וגו').

ג) ובאשר כל הרעיון הוא כפירה, על כן ממילא נתחזק בה כח הכופרים גמורים, כי כל רעיון נותן לחומר צורתו, וכאשר להבדיל בקדושה, צורת הקדושה גובר על החומר ונותן לו צורתו, כן להבדיל בטומאה, צורת אדם בליעל מצייר צורתו, ועל כן אי אפשר במדינה זו הנבנית על כפירה, שלא תלך הטומאה עד קצה האחרון.

ומפני זה מיום שהצליח מעשה בעל דבר, אשר בנו במה זו לבעל לעשות מלכות זו להכעיס את אביהם שבשמים, מאז הי' ברור לי שבכל

יום ויום ילכו יותר בגזרות קשות, נגד עם ד' הרוצים להתדבק בדרכי תורה הקדושה, כי כל זמן אשר יש עוד אהבת ד' בלב איש ישראל הקורא קריאת שמע באמת, ויודע חיוב של כל ישראל למסור נפשם על תורתו הקדושה, — לא תכון מלכותם.

וזה הם יודעים יותר מרוב עם ישראל ההולכים בתומם, אשר על כן יש עוד טועים המתטפשים ואומרים, שעוד יש תקו' אולי על ידי התקרבות להם יכולין לפעול אצלם עוד איזה טובה בעד שומרי תורה הקדושה, איזה המתקה בגזירות שמדיות שלהם, ועל ידי זה נופלים ברשתם.

(ד) וכידוע מה שאומרים בדרך הלציי בדברי רש"י ז"ל פ' חיי שרה (בראשית כ"ד — ל"ט) אין ארור מדבק בברוך, כלומר שהברוך רוצה לדבק בארור רק אין הארור מדבק בברוך, דהיינו בעוד שהוא עדיין בבחינת ברוך מתדבק ומתחבר בארור, ועל ידי זה נעשה אחר כך לאט לאט ארור, נמצא דמהברוך נעשה אחר כך ארור, אבל אין ארור מתדבק בברוך להיות כמוהו בבחינת ברוך, כי הוא רוצה להשאר בטומאתו.

וכן הוא מגמתם, שלא ישאר ח"ו בחינת ברוך כלל, כי זה כל מגמת הסטרא אחרא, לנתק כל קישור אל הקדושה בכל מקום שימצא עוד, על כן בודאי אין לקוות שכל זמן שמלכותם עומדת יהי' איזה הטבה למצב החרדים האמיתיים, ואני ירא להוציא מפי משום אל תפתח וגו', אך אנו מאד מאד מאמינים, שהמשגיח על כל מעשה בני אדם ומחשבותם, הוא ית' בודאי ירחם עלינו למהר גאולתינו, שלא יצטרכו השרידים לדבר ד' לברות ח"ו מארצינו הקדושה.

(ה) והנה במה שכתב כהדר"ג שליט"א „ובידם כל מכשירי הפרסום“ בזה הבין יפה את כח התגברות הסטרא אחרא ביומיא אילין בעיקבא דמשיחא, אשר פרסום העתונות עושה דברים מבהילים לשמש את הסטרא אחרא, (כמו שראינו אנו שהיינו תחת ממשלת יד היטלער ימ"ש דברים מבהילים בענין זה, ואח"כ אצל הקאמוניסטען ימ"ש, והי' לי בענין זה הרבה לדבר, האיך המאמין בנפלאות המשגיח העליון — אשר כל צעד וצעד גם של הסטרא אחרא ראה בעינא פקיחא עוד קודם שברא עולמו — מאמין שגם זה עושה איזה תיקון, והאיך דווקא בדרך זה צריך להיות התיקון, לתכלית נפלאות תמים דעים ית', אך אין כאן מקומו להאריך בדברים אלה אשר יצטרכו אריכות גדול, ודי לחכימא כמותו ברמיזא)...

והאמת הוא אשר סכנה איומה מרחפת על כל ישראל בגרמא של הציונים, אשר מעשיהם בודאי עלולים לעורר השנאה בגוים, בפרט שיאמרו שיהודים הדרים במדינה זו הם אוהבי מדינה אחרת, ומחוברים לה עד שהם חשודים למעול בגוי אשר הם דרים בו ר"ל, וד' הטוב יצילנו בכל מקום שיש שם יהודים מגזירות קשות ויראנו נפלאות, וכימי צאתינו ממצרים יעשה עמנו פלאות ונסים גלויות ויקרב לנו קץ הפלאות ויקבץ נדחינו על ידי משיחו הולך תמים, ונזכה לעלות לציון הר מרום הרים ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר המזבח עוד בשנה זו כאשר ישוב לציון ברחמים.

הק' שמעון ישראל פאזען

